

Robotizácia amerických ozbrojených sil medzi rokmi

2000-2011 a jej perspektívy do roku 2020

(Posudek diplomové práce)

Autor práce: Martin Kudrec

Vedoucí práce: Vít Střítecký

Oponent: Jan Ludvík

Předložená diplomová práce je zpracována kvalitně a prokazuje schopnost diplomanta odpovídajícím způsobem zpracovat vlastní odborný text. Diplomant pracuje s poměrně rozsáhlým empirickým materiálem, v práci předkládá a prokazuje některé zajímavé myšlenky vztahující se k tématu zavádění nových technologií v současných ozbrojených silách. Práce však trpí několika zásadními slabiny v oblasti uchopení teoretických a metodologických otázek a nesouladu mezi použitou teorií a research designem na ontologické úrovni. Na tyto slabiny by se měl diplomant během obhajoby soustředit a níže nastíněné problémy objasnit.

Zvolená výzkumná otázka svádí diplomanta k deskripci, které je také obsahem velké části práce. Tento krok by byl do jisté míry legitimní, není však v souladu s tím, co autor sám vymezuje v Úvodu. podle vlastních slov totiž autor hodlá pracovat s Der Derianovou „virtuální teorií mravní války“, Z práce však není úplně jasné, jakým způsobem tak hodlá činit.

Existuje zde totiž nesoulad mezi Der Derianovou poststrukturalistickou teorií a autorovou ambicí operacionalizovat tuto teorii v podobě klasického „nepoststrukturalistického výzkumu“ (kromě toho není jasné, co autor myslí pojmem klasický výzkum). Přestože se autor snaží s touto otázkou vypořádat, jeho vysvětlení se nejeví příliš přesvědčivé. Autor posudku se domnívá, že způsob, jakým diplomant pracuje s Der Derianovou teorií není ve své podstatě legitimní, neboť teorie je používána mimo rámec jejích vlastních předpokladů.

Ve výsledku se tak diplomová práce skládá ze tří autonomních a ne právě jasně provázaných hlavních částí. V první diplomant představuje Der Derianovu teorii. S ohledem na složitost a jistou zmatečnost této teorie je přitom možné konstatovat, že tohoto úkolu se

diplomant zhostil velmi dobře. V části druhé je popsáno zavádění robotických systémů do výzbroje amerických ozbrojených sil. Autor se soustředí na UAV a roboty sloužící v pozemních silách zejména k likvidaci IED a na pokusy s roboty určenými přímo pro pozemní boj. Přestože se jedná o relevantní případy, jejich volba není vysvětlena právě přesvědčivě. Naopak samotný popis je zpracován kvalitně. Třetí část se věnuje perspektivě zavádění vojenských robotů do roku 2020. I tato část je zpracována relativně kvalitně. Mezi empirickými daty a teorií však existuje jen slabé propojení, které by měl diplomant během obhajoby lépe vysvětlit.

Jistou slabinou práce je rovněž chybějící analýza současného stavu poznání. Ta by nepochybně prospěla celkovému zkvalitnění práce, neboť autor pracuje s velmi omezeným počtem zdrojů. Hlubší analýza literatury by autora přivedla k dalším odborným monografiím a článkům v hlavních časopisech věnovaným zkoumané problematice (téma robotizace bylo přitom zpracováno i v českém prostředí například Tomášem Kučerou v Mezinárodních vztazích 1/2010).

Celkově hodnotím práci jako **dobrou až velmi dobrou** v závislosti na výsledku obhajoby. Kandidát by při ní měl zejména vysvětlit zvolený research design, propojení teoretické a empirické části a použití velmi omezeného množství sekundárních zdrojů na odpovídající úrovni

V Praze dne 26.1. 2012-01-27

Jan Ludvík